C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\G\Grimmove, br\bratri Grimmove - Krejčík a tři psi.pdb

PDB Name: Krejčík a tři psi
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 1.6.2003
Modification Date: 1.6.2003
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Krejčík a tři psi

Wilhelm a Jacob Grimmové

Přeložila a souhlas s publikací dala Jitka Janečková
Zdroj http://www.pohadky.org/index.html

Jeden chudý krejčík neměl doma co ztratit, a tak se vydal do světa. Už dlouho tím světem vandroval, když jednoho dne přišel do hlubokého temného jedlového lesa. Cestou si pískal a zpíval a bylo mu u srdce veselo. Když tím lesem ušel kousek cesty, tu k němu přiběhl velký pes, popřál Mikešovi dobrý den a zeptal se ho, zda by ho nevzal s sebou.

"Jo, rád tě vezmu s sebou, když za mnou poběžíš a budeš mi oddaný."

"To budu," řekl pes a běžel za ním.

Když krejčík ušel další kus cesty, přiběhl druhý pes, popřál mu dobrý den a zeptal se ho, zda by ho nevzal s sebou.

"Obyčejně je pro mne i jeden pes příliš." odvětil Mikeš, rytíř z Nůžek a Jehliček. "Ale když budeš oddaný a věrný, můžeš za mnou běžet a tomu druhému dělat společnost."

"To budu." řekl pes a běžel za ním.

Tak šli dál a dál, a když ti tři pocestní měli kus cesty za sebou, přiběhl k nim třetí pes a zeptal se také, zda by mohl jít s krejčíkem.

Mikeš se zarazil, neboť sám ještě nevěděl, kde sežene jídlo pro dva psy, ale nakonec si pomyslel: "Všeho dobrého je do třetice."

Řekl psovi: "Když mi budeš věrný a oddaný, můžeš ve jménu Páně za mnou běžet jako ti druzí dva."

Navečer vyšli z lesa a uviděli před sebou vesnici a první dům byl hostinec.

Tu pravil Mikeš:

"Hlad máme všichni čtyři, ale jak šesták vypadá, to už jsem před dlouhým časem zapomněl."

"Nic dalšího než to?" řekl první pes: "Jen jdi dovnitř a objednej pro čtyři muže jídlo a pití a o placení se nestarej, o to se my postaráme."

Krejčíkovi dodalo odvahy, když to slyšel, vesele třikrát švihnul loktemI nad hlavou, vešel do hostince, bouchnul pěstí do stolu a objednal čtyři příbory a jídla tolik, kolik dům dá, vařeného i pečeného, vedle toho víno i pivo. Pak hodil svůj tlumok a klobouk na lavici, loket postavil do kouta a sám se posadil na pohodlnou lenošku.

Když začali nosit jídlo, otevřeli se dveře a dovnitř vběhli ti psi, jeden každý vyskočil na židli a jali se žrát a pít jako lidé, že hostinská v úžasu spráskla ruce nad hlavou.

Po jídle řekl jeden pes:

"Vezmi nohy na ramena, ale věci tu nech ležet, nepřijdeš o ně."

Tak se Mikeš zvednul a šel ven a hostinská ho nechala jít, vždyť svůj tlumok, klobouk a loket nechal tady; jistě se za chvíli vrátí, myslela si, asi si šel obhlédnout okolí. Sotva se hostinská zády otočila, popadl každý pes jednu z těch tří věcí , vyběhli ze dveří a utíkali za svým pánem. A hostinská za nimi jen koukala.

V dobré náladě táhl krejčík dál, jeden ze psů běžel před ním a ukazoval cestu. Brzy přišli opět do lesa a po té, co dlouho šli a šli, přišli na lesní mýtinu, na které stál veliký zámek. Tu se pes zastavil.

"Máš dost odvahy?" zeptal se krejčíka.

"Více než peněz!" dostalo se mu odpovědi.

"Tak nás přivaž na provaz, zaveď nás do zámku a prodej nás obrům, kteří tam žijí. Ale nevěř jim, neboť oni jsou zlomyslní a záludní. Abys byl před nimi v bezpečí, dáme ti každý z nás dárek, který se ti jistě bude hodit a můžeš s nimi přijít ke štěstí."

Tak pravil a dal mu hrníček s lepem, když tím pomaže židli, tak se ten, kdo si na ni sedne, zůstane pevně přilepený. Druhý pes mu daroval obušek, koho s ním po hlavě vezme, ani nepípne a bude po něm. Ten třetí mu daroval lesní roh:

"Kdybys náhodou do nebezpečí upadnul, zatrub na ten roh a my ti budeme ku pomoci."

"To musím nejprve vyzkoušet, jestli vůbec troubit umím," řekl Mikeš: "neboť kdo tak těžkou práci dělá jako já, tomu se dech zkrátí."

Přiložil roh k ústům a fouknul. Ach co to jen bylo za zvuk!? To nemohl být krejčíkův dech, co ten roh tak rozezněl, neboť krejčík byl hubený jako špendlík. Tak si spokojeně ty dárky uschoval, přivázal psy a šel s nimi na zámek.

Obrovským schodištěm přišel rovnou do velkého a vysokého sálu, kde seděli obrové u skvostné tabule a jedli a pili z pohárů, co vám věru čtvrt vědra měly.

Mikeš sundal uctivě klobouk a zeptal se, zda by páni obrové nechtěli koupit tři psi. Oni si je obhlédli zprava i zleva a řekli:

"Vezmeme si je a rovnou je zavřeme do stáje, počkej, dokud se nevrátíme, pak ti zaplatíme."

A smáli se zlomyslně jeden k druhému a vrhali na krejčíka pohledy, které nic dobrého neslibovaly.

"Já vím, odkud vítr fouká," řekl náš rytířek z Nůžek a Jehliček: "však já vám tu vaši zábavu překazím!"

Vyšplhal na každou židli a natřel jí tou lepivou mastí nahoře i dole, vpředu i vzadu. To bylo jeho štěstí, neboť mezitím se obrové tak uradili, že krejčíka zabijí a pak snědí, byl sice takové ubohé sousto, ale člověčina byla pro ně něco nového a oni ji rádi chtěli vzít zavděk, než seženou něco lepšího.

Když se opět vrátili, řekli krejčíkovi, že je chtěl při tom obchodu ošidit, neboť psi nejsou zase tak cenní a že za trest bude sněden.

Tu pravil Mikeš:

"Já rád zemřu, když si to opravdu zasloužím, ale ne bez rozsudku a bez práva. Napřed nade mnou uspořádejte spravedlivý soud a já se před ním budu hájit."

Obrové se smáli, rozestavěli židle do půlkruhu a řekli:

"Nu začneme, ty pozemský červíku!"

"Ale napřed se posaďte, jak to chodí u opravdového soudu."

Když to učinili, vzal si Mikeš stoličku, sedl si před ně, nacpal si fajfku a vyfukoval před sebe obláčky dýmu:

"Jsi připraven?" zeptali se obrové.

"Ach, jistě že jsem připraven, nyní se můžete hájit, neboť já vás všechny odsuzuji k smrti!"

Obrové se zpočátku smáli, až se za břicha popadali, ale když se jim ta chvíle zdála dlouhá a chtěli se zvednout a krejčíka popadnout, byli všichni tak pevně přilepení, že ani údem pohnouti nemohli.

"Tak bude to brzy?" zeptal se Mikeš a smál se, pak vzal svůj kouzelný obušek a praštil je všechny po hlavě, jednoho po druhém, tu oni padali mrtvi.

"Nyní si musím po té práci odpočinout." řekl si krejčík, ale s tím se velmi přepočítal. V tom okamžiku totiž uslyšel, jak stoupá někdo těžkým krokem vzhůru po schodišti, pak se rozletěly dveře a dovnitř vstoupil obr jednou tak velký jako jeho druzi. To byl král obrů, který se vrátil právě domů z lovu. Když tento uviděl, co se bylo přihodilo, zeptal se Mikeše, kdo ty obry zabil.

"To jsem udělal já."

"Jestli jsi to udělal, tak si zasloužíš trest! K jídlu nebudeš nic moc, ale jako strašák na špačky mi posloužíš, pověsím si tě do zahrady."

Řkouc to, popadnul krejčíka za nohy a nesl jej do zahrady, kde stála vysoký šibenice. Tam zvednul Mikeše nahoru a začal mu uvazovat smyčku. Tu se krejčík vzpamatoval, vytáhnul lesní roh a vší silou na něj zadul, že to bylo slyšet deset mil daleko. Najednou tu byli ti tři psi, kolem krku měli přetrhané řetězy:

"Mikeši, pojď dolů!" zvolal na něj první pes.

"Já nemohu, neboť mne tento tady právě věší!"

Tu se psi na obřího krále vrhli a rozsápali ho na tisíc kousků. Krejčík se jim pak samou radostí vrhnul kolem krku a tancoval kolem nich po jedné noze.

První ze psů ale řekl:

"Nyní je zámek od obrů osvobozen a ty nám musíš všem useknout hlavy!"

"To nikdy neudělám!" vykřikl Mikeš.

"Pak tě roztrháme jako toho obra!"

"No když si to tedy přejete, splním váš požadavek."

Popadnul oběma rukama meč a srazil psům hlavy, ale rychle se odvrátil pryč, neboť tu krev vidět nechtěl.

Tu jej někdo zavolal jménem, až se krejčík velmi vylekal a když se ohlédnul, stál tam král a s ním dvě překrásné princezny.

Král pravil:

"Ty jsi náš vysvoboditel, neboť my jsme byli ti tři psi a byli jsme zakleti. Jako poděkování ti dám jednu z mých dcer za ženu."

Tu krejčík rychle popadnul tu starší a vydali se na zámek. Všechna kouzla, která obrové pronesli, byla zlomena a komnatách se teď hemžili dvořané a sloužící.

Když se podívali z okna, byl celý les proměněný zpět v půvabné město, stromky v domy, velké stromy v katedrály a paláce, lesní ptáci v rozličný lid a všude bylo výskání a veselení až oči přecházely, kam jen člověk pohlédnul.

Následujícího dne byla svatba a já jsem tam také byl a s tím lidem se veselil2.

1Zde neni myšlen loket u ruky, ale loket jako délková míra, důležitá pomůcka krejčíků starých časů. Patrně byl vyroben ze dřeva.

2Tato pohádka je ze sbírky lidových pohádek "Deutsche Hausmärchen" (1851) sběratele Johanna Wilhelma Wolfa (1817 - 1855).